

Alejandro Suárez

Emprenedor i inversor Acaba de publicar el llibre «Ha llegado la hora de montar tu empresa» una obra que pretén servir de guia a aquelles persones que volen fer de l'autoocupació la seva forma de vida. Assegura que està escrit en un estil amè i allunyat de tecnicismes i sense perdre de vista en cap moment la crua realitat del mercat i realitzat amb la vocació d'ajudar a establir les bases d'una futura empresa o bé per consolidar-ne una ja existent.

«El 50 % de l'autoocupació d'ara no és per vocació, sinó per necessitat»

V.Romero
VALÈNCIA

■ **Emprenedor, inversor i empresari del sector de les noves tecnologies, Alejandro Suárez és, amb poc més de 30 anys, vicepresident de AIEI (Associació d'Inversors i Emprenedors d'Internet), director executiu del Grup Publispain, de la Xarxa de Blocs d'Oci Networks i de Lazer Red de Blocs al Brasil, president d'Inversora Foley, conseller i soci fundador de Yes.fm, entre d'altres empreses. Des que va fundar la seva primera companyia al 1998, ha participat com a Business Angel, assessor consultiu de fons de capital de risc en els principals sectors d'activitat industrial, creant noves empreses en el món de l'hostaleria, biotecnologia i mitjans de comunicació; la seva activitat emprenedora ha estat incessant durant tots aquests anys tant en nombre de projectes com àrees de negoci. També col·labora en diferents fòrums i mitjans de comunicació a través d'articles i tribunes d'opinió, abordant els principals temes que afecten a la societat digital i a les empreses, i participa activament com a ponent en congressos i taules rodones.**

■ **Qualsevol pot muntar la seva empresa?**

■ No. Per molt que l'administració digui que sí, la realitat és que no. Per motius econòmics, socials o familiars hi ha gent que no pot muntar una empresa. Hi ha gent que dona el perfil però per circumstàncies de la seva vida no pot fer-ho.

■ **L'autoocupació és l'alternativa a l'atur?**

Alejandro Suárez

■ Crec que ara mateix és una de les millors opcions. Ara mateix, per muntar una companyia de mida mitjana o gran els bancs tenen tancada l'aixeta del finançament i és difícil trobar diners d'inversors. Però és una gran alternativa muntar-í'ho pel teu compte gairebé, gairebé com un «freelance», l'alternativa més lògica a la situació actual. Al 2007, el 90% dels emprenedors eren vocacionals, ara, el 50% és vocacional i el 50%, per necessitat. I d'aquests gairebé tot és autoocupació.

El Govern, a través de l'ICF i el grup d'empreses vinculades a l'organisme (ICF Holding, IFEM, ICF) obrirà diverses línies de crèdit i finançament. Una d'elles té l'ob-

«El fracàs es veu com un estigma. Si el banc et deixa finançament i fracasses, no et torna a obrir les portes»

■ **És fàcil crear una empresa?**

■ Objectivament és força més difícil que en altres països. A Espanya només per constituir-la es necessiten 47 dies de mitjana, a Bèlgica la mitjana són 3 dies i a Anglaterra la mitjana són set dies. Crear una empresa és molt més costós que en altres països.

■ **El risc sempre és present. Cal llançar-se sense xarxa?**

■ Realment, de risc n'hi haurà sempre. Hi ha perfils de persones per qui el risc no és assumible. Som un país que amb les hipoteques ho ha viscut molt. El banc ha deixat el risc de «set» quan en realitat el risc era de «quatre». I ara s'ha de pagar. Hi ha persones que no poden capitalitzar les ajudes de l'atur perquè tenen obligacions familiars i han d'assumir-les.

■ **Es castiga molt el fracàs al nostre país?**

■ Totalment. Als països mediterranis, el fracàs és un estigma. La gent de l'entorn de l'emprenedor, quan fracassa, li intenta inculcar que busqui alguna cosa més segura i més estable. Si aconseguixes finançament i has fracassat, el banc no et torna a obrir les portes. Per això es parla ara de la llei de la segona oportunitat en l'empresa.

Els EUA es frenen

L'economia nord-americana no acaba d'arrencar. Amb un PIB de l'1,8% al primer trimestre –va ser superior al 3% en el darrer de 2010– els experts pronostiquen que el dòlar se seguirà debilitant o que es mantindrà en els nivells actuals

Anàlisi

Miguel Ángel Rodríguez
ANALISTA ASSOCIAT DE XTB

La frenada de l'economia nord-americana ve principalment del costat de la despesa del consum, molt lligada amb el nivell d'ocupació que, encara que està millorant, no ho fa d'una manera clara i definitiva. No debades és un dels punts principals en els quals la Reserva Federal té posat l'ull a l'hora de decidir l'eliminació de les mesures extraordinàries de política monetària expansionistes que actualment mantenen als Estats Units. En aquest sentit, la xifra de demandes de desocupació ha estat més alta del que s'esperava.

A més, la pressió de preus provinents de l'energia i els aliments segueixen i per això un dels indicadors favorits de la Fed, el PCE, (*Personal Consumer Expenditures*) ha estat revisat a l'alça, en un rang entre 1,4% i 1,6%.

Ara podem anar entenent millor el comunicat de la Fed i les respostes de Bernanke a la primera sessió de preguntes a què un president de la Reserva Federal s'ha sotmès en la història, després d'una reunió en la qual es deliberava sobre política monetària. En certa manera és comprensible la resistència a endurir les condicions de crèdits, quan encara no estan segurs de si s'ha sortit totalment de la tremenda recessió que pateix tant Estats Units com la resta del món. És per això encara menys comprensible que a Europa, el BCE s'hagi embarcat en un procés de pujades de tipus.

Tenint en compte tot això, donant ja per fet que fins després de l'estiu no sabrem res sobre un hipotètic canvi de la política monetària nord-americana i assumint que els baixos tipus d'interès són el que està provocant la debilitat de la divisa d'aquest país, podem concloure que el dòlar se seguirà

debilitant o almenys es mantindrà en els nivells actuals, però ho farà contra totes la divises? Doncs, jo crec que no, almenys no amb la mateixa intensitat.

La debilitat del dòlar es mantindrà i potser s'accentuarà contra les divises asiàtiques començant pel iuan xinès i passant per la resta, com el won coreà, la rúpia malaia, el dòlar taiwanès...etc., i també contra el ien japonès. Sobre aquesta última divisa, encara que no és alineable a la resta de les asiàtiques, cal tenir en compte que l'escenari de recuperació lenta que el seu propi banc central ha augurat la mantindrà en una posició relativament forta, paradoxalment, en no ser utilitzada com a vehicle de «carry trade» i en ser menor la inversió japonesa a l'exterior.

Contra l'euro, el dòlar té espai de pujada fins a 1.515, des d'una perspectiva tècnica, i és possible que vegem aquest nivell. Cal tenir en compte, en qualsevol cas, que aviat sorgiran les queixes tant d'Alemanya com de França perquè aquests nivells repercuteixen negativament en les seves exportacions. I en certa manera, almenys així ho veig jo, farà pensar al consell del BCE sobre la idoneïtat de futures pujades de tipus a curt termini. Si això ocorregués i es parés el procés de pujada, és possible que veiéssim un sostre en els nivells anteriors a aquest parell de divises.

I enmig d'aquesta debilitat de la que es considera la divisa de referència mundial i dels recels que l'euro pot despertar tant per problemes de deute com pel seu ja llarg camí a l'alça recorregut, crec, com ja he comentat en anteriors articles, que en poden sortir beneficiades divises com la lliura esterlina, a la qual veig arribar als nivells d'1,70 contra el dòlar i el zlot polonès que a més té el suport de les seves autoritats, que han anunciat un programa de compra de la seva divisa per enfortir-la i amb això lluitar contra la inflació. Hem vist que l'euro contra zloty té un camí important a la baixa, fins a la zona de 3,60.

L'ICF destinarà més de 2.200 milions a línies de crèdit a empreses

▶ Prop del 90 per cent de les pimes que es dirigeixen a bancs i caixes tenen problemes per accedir a un crèdit

GIRONA | DdG

■ El Govern català va donar dimarts passat llum verda al Pla d'Activitat Creditícia de l'Institut Català de Finances (ICF), que destinarà més de 2.200 milions

d'euros a les empreses catalanes a través de noves línies de crèdit i finançament. El pla té com a objectiu prioritari contribuir a la recuperació econòmica del país i facilitar l'accés al crèdit a les petites i mitjanes empreses amb activitat a Catalunya.

El Govern, a través de l'ICF i el grup d'empreses vinculades a l'organisme (ICF Holding, IFEM, ICF) obrirà diverses línies de crèdit i finançament. Una d'elles té l'ob-

jectiu d'impulsar la inversió de les empreses catalanes que estan millorant la seva competitivitat a través de processos d'internacionalització, innovació, eficiència energètica i foment de l'ocupació i la formació.

Un altre tipus de línies de crèdit pretén ajudar a la capitalització per millorar la solvència de les empreses. També hi ha una línia d'aval per facilitar l'increment del finançament del capital cir-

culant.

Les línies de finançament es gestionaran conjuntament amb la resta d'entitats financeres (ICO, bancs i caixes), per tal de potenciar i incrementar l'import total de finançament que es posarà a disposició de les empreses.

El 87,3 % de les pimes que en el primer trimestre es van dirigir a entitats financeres van tenir problemes per accedir al finançament, fet que suposa un punt més

que en el trimestre anterior (86,3%) i un punt i mig més sobre el conjunt de 2010 (85,7 %), si bé el nombre de demandants va ser menor. D'acord amb l'enquesta trimestral sobre això de les Cambres de Comerç, un 68,7 % de pimes van sol·licitar crèdits entre gener i juny, enfront del 72,3 % del trimestre anterior i gairebé tretze punts menys que a principis de 2009, quan es va començar a elaborar aquest sondeig.